

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det kommer ikke helt bag på mig, at den socialdemokratiske ordfører opfattede problemerne som et resultat af de borgerlige regeringers politik, og det er jeg sådan set ikke uenig i. Men ikke desto mindre har regeringen dog haft 5 år til at ændre på situationen.

Lad nu antallet af uddannelsespladser være givet, også inden for de områder, hvor det ikke er begrænsningen i antallet af uddannelsespladser, der er problemet. Jeg kunne godt lide at vide, hvilke initiativer man kunne tænke sig her for at fastholde den uddannede arbejdskraft. På sygeplejerskeområdet er det åbenlyst, at et af problemerne er, at arbejdsforholdene er så umulige, at man ikke kan fastholde folk i jobbet, og her synes jeg, der er nogle meget vigtige ting at tage fat på. Det kunne dreje sig om ændring af normeringer, og det kunne dreje sig om begrænsning af overarbejde, for det er nogle af de ting, sygeplejerskerne gang på gang nævner som argument for, at de ikke kan holde ud at arbejde i systemet. Hvilke initiativer vil man tage for at fastholde den allerede uddannede arbejdskraft i den type erhverv, og hvilke initiativer vil man tage for at udnytte den mulighed, der er for at uddanne voksne på meritvis?

Jeg ved, at man tidligere gerne ville lave forskning med det i Århus Amt, men det var ikke muligt at komme igennem med at lave en egentlig merituddannelse. Men hvilke initiativer vil regeringen tage for at udnytte det potentiale, der er i folk, der allerede har arbejdet inden for sundhedssektoren, så man relativt hurtigt kunne få flere uddannede sygeplejersker? Det kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har bare et enkelt lille spørgsmål til hr. Jan Petersen, og det går på, om hr. Jan Petersen er enig i arbejdsministerens vurdering af, at det store problem er mobiliteten på de områder, jeg nævner nu. Så vidt vi kan se, også ud fra de tal, der foreligger fra arbejdsmarkedsrådene, er spørgsmålet om mobilitet i virkeligheden ret sekundært på de fleste af de områder, vi overhovedet snakker om, når vi snakker personalemangel, altså f.eks. socialområdet, pædagogområdet, lærerområdet og sygeplejerskeområdet.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg sad her og lyttede interesseret til, hvad hr. Jan Petersen havde at sige om Socialdemokratiets politik på dette område, og blev noget forundret, da jeg hørte, at hr. Jan Petersen udtrykte forundring over, hvad arbejdsministeren ønskede at gøre angående arbejdsformidlingen. Jeg må indrømme, at det ville jeg da også gerne høre noget om, men jeg tror sådan set ikke, det er den debat, vi har lige nu.

Men min forundring blev endnu større, da hr. Jan Petersen gjorde vrøvl over, at undervisningsministeren ikke har været konkret nok, og ønskede at få det uddybet endnu mere; hr. Jan Petersen gjorde dog heldigvis opmærksom på, at der ikke ligefrem var tale om decideret mistillid til ministeren. Men hvad er det egentlig, hr. Jan Petersen er ude efter? Tror han ikke på det, ministre i regeringen siger?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg ved ikke, om jeg har behov for at besvare fru Annette Justs spørgsmål. Jeg har mig bekendt ikke noget problem med undervisningsministeren. Man kan vælge at bruge min udtalelse til hvad som helst, men der ligger ikke det i den, som fru Annette Just forsøger at antyde. Ministeren beklagede sig selv over, at tiden ikke rakte længere, men jeg ved, at ministeren er i stand til at fortælle lidt yderligere om, hvad der kan gøres i praksis, og det var for så vidt kun det, jeg efterlyste. Hvis det i øvrigt har interesse, har jeg på forhånd spurgt ministeren, om det var i orden.

Så vil jeg sige til hr. Jerup, at jeg er enig med arbejdsministeren. Jeg mener selvfølgelig også, det kunne være interessant med en lidt nærmere analyse af de ledighedstal, der er gældende for nogle af de områder, vi taler om her, og se, hvor ledigheden findes – se på, om der er en vis sammenhæng mellem de byer, hvor uddannelseskapaleten er til stede, og hvor der er ubesatte stillinger. Det kunne være interessant, om vi kunne få det belyst yderligere i en eventuel senere ministerkommentar, men jeg har en vis fornemmelse af, at det er tilfældet.

Jeg kan i øvrigt føje til på et mere ikkestatistisk grundlag, at jeg bl.a. har rejst rundt og besøgt psykiatriske hospitaler i en anden egenskab end medlem af Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg har lagt mærke til, at når man kommer ud i landets yderområder, bliver der for mange